3.

Досѣщаше той се ~~[illegible]~~ присмиваше на своята младость: — ще трѣбва да се махне отъ тая книга. Той е още младъ, неопитенъ... а той отъ скоро... И спомни си той, когато го назначиха прокуроръ, и се прибраше въ къщата, ~~[illegible]~~ дѣдо го срѣщаше, като чакаше да излѣзе хазяинътъ му, за да отиде при хазяйката си; спомни си какъ се свѣтеше отъ нея и биваше жестокъ къмъ хазяйката си, та стори му се, че и сега итой сега прави сѫщо... Ей, [illegible] прокуроръ, а ~~[illegible]~~, днесъ е сряда, следъ обѣдъ той нѣма часове, и кой знае да ли нѣма да се порече за него и вънъ... и ~~[illegible]~~ той [illegible] ~~[illegible]~~ гърдитѣ му се задъхаха. Въ възпаленото му въображение се мѣрна той — ~~[illegible]~~ сега му: младъ, черноокъ [illegible] съ бухнали мустачки — ~~[illegible]~~ подстригана брадичка... осмѣхъ, кокетливъ, взе ~~[illegible]~~ при жена му за нѣкаква книга. Тя е черве, подава му книгата и той ѝ стиска рѫката...

~~— [illegible], — [illegible] прокурорътъ,~~ —

~~[illegible]~~

— Не ги ни свързвайте, — вдигна глава прокурора.

— Отивамъ мойтъ въ врѣмя, — се обади ~~той~~ младия...

Прокурора сбърчи чело. Въздъхна и наведе глава...